

سریال دیدنِ دونفره

سریال دیدنِ دونفره، تمرینِ هماهنگی است.
تمرینِ صبر.

تمرینِ «بذار این قسمت رو فردا ببینیم».
اینجا دیگر سریال فقط سریال نیست؛
یک قرارداد نانوشته است.

نباید جلو تر دید.
نباید لو داد.

نباید یواشکی قسمت بعد را تنهایی تمام کرد و بعد
تظاهر کرد که «نه، منم همون جام».
سریال‌های دونفره،
پراز مکث‌اند.

پراز بحث‌های بعد از تیتراژ.
پراز اختلاف نظر درباره‌ی شخصیت‌ها.
و عجیب این‌که خیلی وقت‌ها، بحث درباره‌ی سریال،
راهی است برای گفتن چیزهایی که مستقیم گفتن‌شان
سخت‌تر است.

